

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ב' שְׁבֻט:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִפוּי:

וּלְבָאָר הָעֵינַי קָצֵת, צְרִיכִין לְחֹזֵר וּלְבָאָר עֵינַי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.
וּכְלָל הַתּוֹרָה הַיָּא, כִּי מְבֹאָר בְּ"עַיִן-חַיִּים" בְּתַחֲלָתוֹ,
שֶׁכְּשֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רָצָה לְבְרֹא אֶת הָעוֹלָם הָיָה אֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אֵין סוּף, וְלֹא הָיָה מְקוֹם לְבְרִיאַת הָעוֹלָמוֹת. וְהַצֶּרֶךְ כְּבִיכּוֹל
לְצַמְצֵם אֹר הָאֵין סוּף לְצַדֵּדִין, וְנַעֲשֶׂה חֲלָל הַפָּנּוּי. וּבְתוֹךְ הַחֲלָל
הַפָּנּוּי הַזֶּה, בְּרָא כָּל הָעוֹלָמוֹת. וְכָל הָעוֹלָמוֹת נִבְרְאוּ עַל-יְדֵי
חֲכָמָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כָּל־ם בְּחֲכָמָה עָשִׂיתָ". וְעַקֵּר תַּכְלִית בְּרִיאַת
הָעוֹלָמוֹת הָיָה בְּשִׁבִיל הַמְּלָכוֹת, הֵינּוּ כִּדֵי לְגִלוֹת מַלְכוּתוֹ. שְׂזָה אֵי
אֶפְשָׁר כִּי אִם עַל-יְדֵי הָעוֹלָמוֹת, כִּי אֵין מֶלֶךְ בְּלֹא עָם. וּבְשִׁבִיל זֶה
הָיָה הַצְּמִצּוּם שֶׁל הַחֲלָל הַפָּנּוּי, כִּדֵי שְׂיִהְיֶה מְקוֹם לְבְרִיאַת
הָעוֹלָמוֹת, כִּדֵי שְׂיִתְגַּלֶּה מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ. כָּל זֶה מְבֹאָר בַּזֹּהַר
וּבְכַתָּבִים.

וּרְבֵנו, זְכוּרֵנו לְבִרְכָה, מְבֹאָר כָּל זֶה בְּכָל אָדָם. כִּי כָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל הוּא חֵלֶק אֶלּוֹן מִמַּעַל, וְעַקֵּר הָאֱלֹהוֹת בְּלֵב.
וְהָאֱלֹהוֹת שְׂבִלֵב אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא בְּחִינַת אֵין סוּף, כִּי אֹר
לְהַבְיּוֹתוֹ הוּא עַד אֵין סוּף, הֵינּוּ אֵין סוּף וְאֵין תַּכְלִית לְתַשׁוּקָתוֹ.
וּלְפִי גִדּוֹל הַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי שֶׁהוּא עַד אֵין סוּף,
לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לוֹ לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֲבוּדָה, וְלֹא הָיָה יְכוֹל לְגִלוֹת שׁוּם
מִדָּה טוֹבָה. כִּי מִגִּדּוֹל הַתְּלַהֲבוֹתוֹ עַד אֵין סוּף, אֵינּוּ יְכוֹל לַעֲשׂוֹת
שׁוּם דָּבָר. שְׂזָהוּ בְּחִינַת מַה שֶׁבְּתַחֲלַת הַבְּרִיאָה לֹא הָיָה מְקוֹם
לְבְרִיאָה, מִחֲמַת שֶׁהָיָה הַכֹּל אֵין סוּף כַּנִּ"ל. כִּי בְּרִיאַת הָעוֹלָמוֹת,
הֵן הֵן הַמַּדּוֹת כַּנִּ"ל. וְעַל-כֵּן בְּהַכְרַח צָרִיךְ הָאָדָם לְצַמְצֵם אֹר

קְלָקוּל הַבְּרִיאָה, שְׁהִיָּה עַל־יְדֵי הַחֲכָמָה שְׁבִלְב כַּנ"ל.

וְכָל עֵקֶר הָעֲבוּדָה שְׁצָרִיכִין לְצַמְצוֹם הַנ"ל, וְלַחֲשֹׁב מִחֲשָׁבוֹת טוֹבוֹת, כְּדֵי לְזָכוֹת לְמַעֲשִׂים טוֹבִים וּמַדּוֹת טוֹבוֹת, כֹּל זֶה הוּא בְּשִׁבִיל לְגִלּוֹת מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁבִשְׁבִיל זֶה הִיָּה עֵקֶר הַבְּרִיאָה כַּנ"ל. כִּי עַל־יְדֵי שְׁזוּכָה לְפַעֲלוֹת וּמַדּוֹת טוֹבוֹת עַל־יְדֵי כֹל הַנ"ל, עַל־יְדֵי־זֶה מְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה שְׁזֵהוּ בְּחִינַת הַתְּגִלוֹת מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁנִתְגַּלָּה עַל־יְדֵי בְּרִיאַת הָעוֹלָמוֹת שְׁבִתּוֹךְ הַחֲלָל הַפְּנוּי, עַל־יְדֵי הַחֲכָמָה וְכַנ"ל. וְהַכֹּל שְׁבְרִיאַת הָעוֹלָמוֹת, וְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפַעֲלוֹת וּמַדּוֹת טוֹבוֹת, הֵם בְּחִינָה אַחַת מִמַּשׁ וְכַנ"ל. וְהַבֵּן הַיָּטִב:

וְאִז כְּשִׁנְתְּגַלָּה מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל־יְדֵי מַעֲשָׂיו וּמַדּוֹתָיו הַטוֹבִים שְׁנִתְגַּלוּ בְּתוֹךְ הַחֲלָל שְׁבִלְבוֹ כַּנ"ל, זֶהוּ בְּחִינַת עֲלִיַת שְׁנֵי הַבָּתִּים הַנ"ל, מִי עִם זֹאת, בֵּיתָא עֲלָאָה וּבֵיתָא תַתָּאָה כַּנ"ל. כִּי הַתְּגִלוֹת הַמַּלְכוּת, זֶה בְּחִינַת בֵּיתָא תַתָּאָה. וְתַחֲלַת הַצְּמִצּוּם שֶׁהוּא הַחֲלָל הַפְּנוּי שְׁבִלְב, זֶה בְּחִינַת בֵּיתָא עֲלָאָה, שְׁעֵקֶר כּוֹנֵן הַצְּמִצּוּם הִיָּה בְּשִׁבִיל עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּדֵי לְזָכוֹת לְגִלּוֹת מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל כֵּן אִין נִשְׁלַם תְּקוּנָה וְעֲלִיַת בֵּיתָא עֲלָאָה, עַד שְׁעוֹלָה בֵּיתָא תַתָּאָה. דְּהִינּוּ עַד שְׁנִתְגַּלָּה מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵה עֵקֶר תַּכְלִית כּוֹנֵן הַבְּרִיאָה. וְאִז כְּשִׁנְתְּגַלָּה מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִז דִּיקָא יֵשׁ עֲלֶיהָ לְבֵיתָא עֲלָאָה. כִּי אִז דִּיקָא עוֹלָיִם שְׁנִיָּהֶם יַחַד, בֵּיתָא עֲלָאָה וּבֵיתָא תַתָּאָה, בְּבְחִינַת מִי זֹאת עוֹלָה, מִי עִם זֹאת עוֹלָה וְכו'. כַּנ"ל. כִּי לֹא אָבוּא בְּעִיר עַד דְּבִקְרַבָּה קְדוּשָׁה, שְׁאִין הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ־הוּא נִכְנָס בִּירוּשָׁלַיִם שְׁלֵמָה, שְׁהִיא בִּינָה לְבֵיתָא וְכו'. כַּנ"ל, עַד שְׁיִבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם שְׁלֵמָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּגִלוֹת מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ כַּנ"ל:

זֶה הַזֶּמַן וְלֹא יֵעָבֹר

חֲתִמְתָּק • צִמְרַן מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָל "צִדְרָא צִנְיָ מִקֻּוּהָ שִׁדְרָא צִנְיָ מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יְהִיָּה תִיקוֹן לְכַל" •

• "חֶק נֶתַן וְלֹא יֵעָבֹר" יֵצֵא לְאוּר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת •

וְכָל זֶה הוּא בְּחִינַת תְּפִלָּה, שֶׁהִיא עֲבוּדָה שְׁבִילָב. כִּי תְּפִלָּה שְׁבִילָב, הִיא בְּחִינַת הַתְּגִלוֹת מַלְכוּתוֹ, שֶׁבְּתוֹךְ חֲלָל הַפְּנוּי שְׁבִילָב כִּנ"ל. וְהֵבֵן מְאֹד, כִּי הַדְּבָרִים עֲמָקִים מְאֹד מְאֹד, וְרַבְּנֵי ז"ל קִצְרָא כָּאֵן וְדִבֵּר הַכֹּל בְּרִמּוֹ, כְּמֵאֵן דְּמַחְוֵי בְּמַחּוּג, וְהַדְּבָרִים נְכוּחִים לְמִבֵּין. וְהָעֵקֶר לְקִימָם כְּפִשׁוּטָן, לְשֹׁמֵר עֲצֻמוֹ מְאֹד מִמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת, כִּי מַחְשָׁבוֹת רָעוֹת הֵם עֵקֶר הַיֵּצֶר הָרָע, בְּחִינַת יִצְרָה לְבִישׁ. עַל כֵּן צְרִיכִין לְשֹׁמֵר מַחְשָׁבוֹתוֹ מְאֹד, וְלִהְיוֹת עֲצֻמוֹ תָּמִיד לְחֵשׁוֹב מַחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת יֵצֶר טוֹב. וְלִזְכוּת לַעֲשׂוֹת עַל-יְדֵי-זֶה מַעֲשִׂים טוֹבִים וּמִדּוֹת טוֹבוֹת וְכוּ', וְלִהְיוֹת לְכַוְנָה וְלַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. וּבְתַחֲלָה צְרִיכִין לְצַמְצֵם הַתְּלַהּבוֹת לְבוֹ שֶׁלֹּא יִבְעַר יוֹתֵר מִדֵּי, כִּי צְרִיכִין לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּהַדְרָגָא וּבְמִדָּה דִּיקָא. וְשָׂאֵר כָּל הַדְּרָכִים קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, וְעֵצוֹת נְכוּנוֹת, שֶׁיִּכּוֹלִין לְהוֹצִיא מִתּוֹךְ דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַנּוֹרָאָה הַזֹּאת. וְעוֹד לְאַלּוֹךְ מִלִּין בְּכָל זֶה, וְיִתְבָּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר קְצָת. כִּי לֹא יִסְפִּיקוּ הַמוֹן יְרִיעוֹת לְבָאֵר דְּבוּר אֶחָד מִדְּבוּרֵי הַנּוֹרָאִים, וְדֵי בְּזֶה פָּעֵת:]

(וְנִחְזֹר לְעֵנִין רֵאשׁוֹן):

וּבְשִׁבְיָל זֶה, נִקְרָא נִיסָן אָבִיב, אֶלְ"ף עִם בֵּי"ת, יו"ד עִם בֵּית. וְזֶה יַחְוּדָא עֲלָאָה, וְיַחְוּדָא תַתָּאָה:

הַ זֶה בְּחִינַת הַשִּׁיר שֶׁיִּתְעַר לְעֵתִיד, וְהוּא שִׁיר פְּשׁוּט כְּפוּל מְשֻׁלָּשׁ מְרַבֵּעַ (ת"י כ"א נ"א ע"ב) וְהֵם עֲשָׂרָה מִיְנֵי נְגוּנָא. זֶה בְּחִינַת הָא, שֶׁהִיא דָּלָת עִם יוֹד. דָּל"ת, זֶה בְּחִינַת שִׁיר פְּשׁוּט כְּפוּל מְשֻׁלָּשׁ מְרַבֵּעַ. יוֹד, זֶה בְּחִינַת עֲשָׂרָה מִיְנֵי נְגוּנָא. וְזֶה עַל-יְדֵי הַתְּגִלוֹת מַלְכוּתוֹ, בְּבְחִינַת עֲשָׂרָה עַל כָּל הָעוֹלָם. וְשָׂרָה, זֶה בְּחִינַת שִׁיר, בְּחִינַת: "וְשָׂרָה כְּחוֹלָלִים". וְזֶה בְּחִינַת מַלְכוּת דָּוִד, שֶׁהוּא בְּחִינַת נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל (שְׁמוּאֵל-ב כ"ג):

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּפֵי פְּנֵי הַרְ"ן הַיּוֹמִי:

ד וְכִשְׁהֵלֵב הוּא בְּבַחֲיֵנַת וְלִבִּי חָלַל כִּנֵּ"ל אֲזוּ לְבוּ פְּתוּחַ בְּחֻכְמָה
וְעַל-יְדֵי-זֶה מְתַקֵּן אֶת הַבְּרִיאָה שֶׁהוּא עַל-יְדֵי חֻכְמָה כִּנֵּ"ל בְּבַחֲיֵנַת
מִחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת. וְעַל-יְדֵי שֶׁחֹשֵׁב מִחְשָׁבוֹת רָעוֹת חֵם וְשָׁלוֹם,
שֶׁהֵם טְפָשׁוֹת הַלֵּב בְּחֵינַת: "עָרְלַת לְבַבְכֶם" תִּרְגָּם אוֹנְקְלוֹס:
'טְפָשׁוֹת לְבָבוֹן' (דְּבָרִים י' טז), אֲזוּ מְטַמְּטֵם אֶת הַלֵּב וּבְזֶה הוּא
מְטַמְּטֵם בְּחֵינַת הַחֲלָל שֶׁל הַבְּרִיאָה שֶׁהוּא עַל-יְדֵי חֻכְמָה וּמְקַלְקֵלָהּ
וְנִחְשָׁב כְּאִלוֹ הַחֲרִיב אֶת הָעוֹלָם. וְכִשְׁחֹשֵׁב מִחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת זֶה
בְּחֵינַת תִּקּוּן הַבְּרִיאָה וְעַל-יְדֵי שֶׁמְטַהֵר הַלֵּב וּמְגַרֵּשׁ מִמֶּנּוּ
מִחְשָׁבוֹת רָעוֹת וְחֹשֵׁב מִחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת יִזְכֶּה שְׂיוֹכַל לְחַדֵּשׁ
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וְלַעֲשׂוֹת נְסִים בְּעוֹלָם. וְזֶה בְּחֵינַת: 'הָרוּצָה לְנִסְךְ
יֵין עַל-גְּבֵי הַמַּזְבֵּחַ יִמְלֵא גְרוֹנָם שֶׁל תְּלַמֵּי-יְחֻכָּמִים יֵין' (יִזְמָא ע"א),
כִּי גְרוֹנָם הוּא בְּחֵינַת הַשִּׁיתִּין שֶׁמְנַקְּבִין וּמְחַלְּלִין עַד הַתְּהוֹם (סְפָה
מ"ט), וְהֵינּוּ בְּחֵינַת "וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי" כִּי תְּהוֹם דָּא לְבָא וְקָנָה
(זַהֲרֵה-קָדוֹשׁ) וְתְּהוֹם בְּחֵינַת נְסִים שֶׁעַל דְּבַר נְסִי הַכֹּל תִּמְהֵין בְּחֵינַת
וְתֵהֵם כָּל הָעִיר (רוֹת א' יט). עַל כֵּן הַצְּדִיק שֶׁלְבוּ פְּתוּחַ בְּחֻכְמָה
בְּבַחֲיֵנַת וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי כִּנֵּ"ל בְּחֵינַת צוּר לְבָבִי עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּל
לְחַדֵּשׁ מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וְלַעֲשׂוֹת נְסִים. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וּבְטוֹבוֹ
מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית" "וּבְטוֹבוֹ" זֶה הַצְּדִיק
שֶׁנִּקְרָא טוֹב כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אִמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב" (יִשְׁעִיָּה ג' ו) כִּי
אִמְרוּ חֻכְמֵינוּ זְכוּרָנוּם לְבִרְכָה, חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֵן אֵלֹהֵי הַשִּׁיתִּין
שֶׁמְחַלְּלִין וְכוּ' (סְפָה שָׁם), וְזֶה בְּחֵינַת מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֵנוֹתוֹ שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁזֶהוּ בְּחֵינַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם בְּחֵינַת לֵב הַצְּדִיק
כִּנֵּ"ל: (וְעַיִן לְעֵיל סִימָן מ"א כִּי נִסְוֵךְ תֵּינן בְּחֵינַת בְּטוֹל הַדִּינִים דְּהֵינּוּ בְּחֵינַת נְסִים שֶׁהוּא
שְׁנוּי וּבְטוֹל הַטֵּב"ע (גִּימְטְרִיא אֱלֻקִּים) וְעַל-יְדֵי תֵּינן נִפְתָּח חֲלָל הַלֵּב בְּבַחֲיֵנַת וְלִבִּי חָלַל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתקי - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
ז"ה חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וכו' בחינת חמרא וריחני פקחין (יומא ט"ו):

ה וְזֶה בְּחִינַת: "וְלַעֲבָדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם" (דברים י"א יג) 'איזה היא
עבודה שבלב זו תפלה' (תענית ב), כי עקר התפלה תלוי בלב
שישים כל לבו עליה דהינו שיקשר מחשבתו היטב לדבורי
התפלה שלא יהיה לבו רחוק מהדבורים רק ישמע היטב מה
שהוא מדבר, ועל-ידי-זה נתגלה ונתגדל מלכותו יתברך ונזפל
מלכות הרשעה ונמשך לישראל חיות גדול ושפע ועשירות גדול
וברכה עד בלי די ונעשה על-ידי-זה יחודא עלאה ויחודא תתאה
וזוכה להתגלות אוריתא דעתיקא סתימאה. כי תפלה בחינת
מלכות דוד כמו שכתוב: "ואני תפלה" (תהלים ק"ט ד), ותפלה
שבלב בחינת התגלות מלכותו בתוך החלל הפנוי (שבלב):

סדר היי מזהרני"ן הייפני:

רסג (כג) בשנת תקס"ג שהוא ראש-השנה הראשון שהיה בכאן
בברסלב, אז הייתי אצלו על ראש-השנה וכל עשרת-ימית-שובה
עד אחר יום-כפור. ואחר יום-כפור נסעתי לביתי ורבי יודל ורבי
שמואל אייזיק נשארו בכאן על חג הסוכות. ושמעתי כמה דבורים
יקרים מרבי יודל מה ששמע אז ואיני זוכרם היטב. פעם אחת
ביום הושענא רבא אמר בפני העולם ומה אעשה ששני רוזחים
עומדים עלי ואומרים אף-על-פי-כן שאני מנהיג (שקורין גיטר יוד)
והראה בידו על רבי יודל ורבי שמואל אייזיק בעת שאמר שני
רוזחים, הינו שעליהם היה נתבון מחמת שהם היו כרוכים אחריו
מאד. ומי יזכה להבין פרוש דברים אלו כי האנשים הנ"ל היו
יקרים בעיניו מאד מגדולי מקרביו.

וביום שמיני עצרת דבר עמהם מענין רקודין והמחאת כף, ומה
שמחפכין את עצמו שזה בחינת ומשה עלה אל האלקים וירד

הַשֵּׁם עַל הַר סִינִי (בְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר) וְעַנִּין הַפְּרִיסְטֵאקִיט שְׁעוֹשִׁין וְכוּ' וְדַבֵּר עִמָּהֶם דְּבָרִים נְפִלְאִים. אַחֲר־כֵּן הִתְחִילוּ לְכַנֵּס הַמִּזֵּן עִם מֵאֲנָשֵׁי הָעִיר שֶׁבָּאוּ אֵלָיו בְּנִגּוֹן וְשִׂמְחָה כַּנְּחוּג בְּיוֹם שְׁמִינִי-עֶצְרַת. וְאָז אָמַר לְרַבִּי יוֹדֵל וְלְרַבִּי שְׁמוּאֵל אֲיִיזִיק לָכֵן לָכֵם כִּי אָנִי צָרִיד לְעַמְּךָ עִמָּהֶם וְאִין זֶה שִׁיד לָכֵם וְהִלְכוּ לָהֶם מִמֶּנּוּ.

וְאַחֲר־כֵּן נִעְשָׂה שֵׁם שִׂמְחָה גְּדוֹלָה בְּקוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל שֶׁל שִׁיר וְשִׂמְחָה. וְאָז רָקַד רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּעֶצְמוֹ הַרְבֵּה מְאֹד מִן אֵיזָה זְמַן קִדְּם הַלְלִיָּה עַד אֵיזָה שְׁעוֹת בְּתוֹךְ הַלְלִיָּה שֶׁל שִׂמְחַת תּוֹרָה. [וְצִוְיָה שִׁיבִיאוּ לוֹ אֵת וְכוּ' וְרָקַד עִמָּהֶם הַרְבֵּה] וְכָבֵר יְדוּעַ גְּדֹל נְפִלְאוֹת עֲרֵבוֹת נְעִימוֹת קְדוֹשׁת הַרְקוֹד שְׁלוֹ, כִּי מִי שֶׁלֹּא רָאָה זֹאת לֹא רָאָה טוֹב מִיָּמָיו.

וְכָבֵר מְבֹאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר שֶׁבְּאוֹתָהּ הַשָּׁנָה רָקַד רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הַרְבֵּה. הֵינּוּ בְּשְׁמִינִי-עֶצְרַת הַנִּ"ל וּבְשִׁבְתַּת חֲנֻכָּה בְּהַסְעָדָה שְׁלִישִׁית אַחֵר שֶׁאָמַר הַתּוֹרָה הַנּוֹרָאָה רְאִיתִי מְנוֹרַת זָהָב בְּלִקוּטֵי א' סִימָן ח', וּבְפוֹרִים, וְאַחֲר־כֵּן בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ נִסָּן הִיָּתָה הַחֲתֻנָּה שֶׁל בֵּיתוֹ שָׁרָה וְרָקַד הַרְבֵּה עִם בֵּיתוֹ הַכֹּלָה בְּהַסְעָדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל הַשִּׁבְתַּת חֲתֻנָּה, אַחֵר שֶׁאָמַר הַתּוֹרָה הַנּוֹרָאָה וְהוּא כְּחֻתָּן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ (בְּלִקוּטֵי א' סִימָן מ"ט). כִּי בָּעֵת אֲמִירַת הַתּוֹרָה הִתְחִיל בְּקוֹל נְפִלְאָ מֵאֵלֵינוּ הַתְּבוֹת וְהוּא כְּחֻתָּן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ רַק כְּשֶׁמָסַר לָנוּ הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּכַתְּב־יָדוֹ הַקָּדוֹשׁ הִתְחִיל מִפְּסוּק לְשִׁמְשׁ שֵׁם אֶהָל בָּהֶם כַּנִּדְפָּם (בְּלִקוּטֵי א' סִימָן מ"ט הַנִּ"ל) וְאַחֵר שֶׁאָמַר הַתּוֹרָה הַנִּ"ל רָקַד הַרְבֵּה עִם בֵּיתוֹ אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת. וְשִׁמְעֵתִי מִפִּיו הַקָּדוֹשׁ שֶׁאָמַר בְּעֶצְמוֹ בַּשָּׁנָה הַזֹּאת רָקַדְתִּי הַרְבֵּה מִחֻמַּת שְׁנִשְׁמַע אָז שִׁיּוֹצְאִין גְּזֵרוֹת (שְׁקוֹרִין פּוֹנְקָטוֹן) עַל יִשְׂרָאֵל, כִּי עַל-יְדֵי רְקוֹדִין וְהַמְּחָאוֹת כֶּף מִמְּתִיקִין הַדִּינִים וּמְבַטְלִין הַגְּזֵרוֹת בְּמִבְּאֵר

הַקִּדְחָת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְכֵן עַל-יַדֵּי שְׁמוֹדֵדִין לְהֶאֱדָם בְּתוֹךְ מֵאֲכָלוּ
מֵאֲכָל שְׁלֹא נִתְבָּרַר עֲדִין לְמֵאֲכָל אָדָם, עַל-יַדֵּי-זָה בָּא גַם-כֵּן חֲלֵי
הַקִּדְחָת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן (שם רסג).

יֵד תַּאֲוֹת אֲכִילָהּ הִיא אַחַת מִשְׁלֹשׁ תַּאֲוֹת שְׁפוּגָמִין וּמִפְסִידִין
הִירָאָה שְׁבִילָב. וְעַל-יַדֵּי שְׁמֶקְבֵּלִין חַג־הַסְּכּוֹת כְּרָאוּי, עַל-יַדֵּי-זָה
נִמְשָׁךְ דַּעַת לְתַקֵּן תַּאֲוֹת אֲכִילָהּ, וְאִזּוּ זֹכָה לְיִרְאָה וְלִתְפִלָּה וְכוּ'
(ליקוטי-תנינא א; ע' יראה אות יט כ כא).

טו לְפַעְמִים עַל יַדֵּי הַמֵּאֲכָלִים שְׁאוּכָלִים נִתְקַלְקַל הַחֲלוּם, בְּבַחֲיֵנַת
חֲלוּם עַל-יַדֵּי שֵׁד, חַם וְשָׁלוֹם, וַיְכּוּלִים לָבוֹא עַל-יַדֵּי-זָה לְטַמְאֵת
קָרִי, חַם וְשָׁלוֹם. וְהַתְּקוּן לָזָה הוּא שְׂמִחָה, לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה
תָּמִיד (שם ה).

סֵדֶר שְׂמִיחָוֹת הַר"ן הַיְיִמִּי:

קָמָה כְּשֶׁדִּבֵּר עַמִּי וְגָלָה לִי הַדְּרָךְ לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת
כַּנְדָּפִם (בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן כ"ה) אָמַר לִי שְׂטוֹב לְכָתֹב לַעֲצֹמוֹ
הַתְּפִלוֹת וְאִזּוּ רָאִיתִי וְהִבְנֵתִי בְּתַנּוּעוֹתַי הַקְּדוּשִׁים שֶׁהוּא דָּבָר
נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת וְכִמוֹ שֶׁאָמַר
שְׂנַעֲשִׂין מְזָה שְׂעֵשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעַלָּה וְכוּ' גַם פַּעַם אַחַת הָיָה
מְדַבֵּר עִם אֶחָד וְהָיָה מִתְנַעֲנֵעַ מְאֹד שְׂיַעֲשׂוּ מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת
וְאָמַר: אֲנִי חָפִץ מְאֹד שְׂיַעֲשׂוּ מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת אֲךְ אֵינִי יוֹדֵעַ לְמִי
מוֹסְרִים זֹאת וּפַעַם אֶחָד הִירָאָה לִי בְּסִפְרֵי אֶחָד שֶׁהָיָה אֲצִלּוֹ
שְׂנֵת־חֵבֶר בְּסִמּוּךְ הַנִּקְרָא "יַד הַקְּטָנָה" וּבְסוּף מְבֵאֵר שָׁם כַּמָּה
עֲנִינִים בְּלִשׁוֹן תְּפִלָּה שְׁמֵדִבֵּר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמִתְחִיל כָּל עֲנִין
אֶלְקִי וְכוּ' וְקָרָא אוֹתִי וְצָוָה לְעֵין בּוֹ בְּפָנִים, וְרִמּוֹ לִי אִזּוּ כְּמִדְּבַר
רָאָה שְׂזָה הַמְּחַבֵּר מְדַבֵּר כַּמָּה עֲנִינִים מְדַרְוֵשׁוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בְּלִשׁוֹן תְּפִלָּה וְרִמּוֹ לִי שֶׁתְּשׁוּקָתוֹ מְאֹד לַעֲשׂוֹת כֵּן מִתּוֹרוֹתַי

חוק נתן ולא יעבור

ח'תתקיד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הקדושות לעשות מכל התורות תפלות כי כן היה דרכו לרמוז על דברים גבוהים על-ידי דברים קטנים, מחמת שהיה קשה לו לבאר דעתו בפרוש מגדל הקטרוגים והמניעות ועוד מכמה טעמים על-כן רמוז בדרךים נפלאים כדי שהאדם בעצמו יבין דעתו מאליו אם ירצה ויש בזה ענינים נפלאים בהנהגתו עמי בכמה ענינים ואי אפשר לבארם:

גם אמר שכשעושין מהתורות תפלות נעשים מזה שעשועים גדולים למעלה שלא עלו לפניו יתברך שעשועים גדולים כאלה מימות עולם כנדפס כבר בהקדמת התפלות ויותר מזה חזקנו בזה על-ידי השיחה הקדושה שפסח עמי אחר אמירת התורה בראשית לעיני כל ישראל ("לקוטי מוהר"ן תנינא" סו) כמבאר לקמן:

קמו שיך להתורה קשיא ראשי-תבות "שמע יהוה קולי אקרא" (תהלים כו"ז) (בלקוטי תנינא סימן מ"ו) קדם תבת ועל-כל-פנים השם יתברך שומע קולו שזה ישועתו שנראה לי שחסר שם, והעקר כי הצעקה בלבו בעצמה הוא בחינת אמונה, כי אף-על-פי שבאים עליו בפירות גדולות וקשיות עם כל זה מאחר שצועק על-כל-פנים בלבו בודאי עדין יש בו ניצוץ ונקדה מהאמונה הקדושה, כי אם חס ושלום, לא היה בו עוד שום נקדה מהאמונה כלל לא היה צועק כלל נמצא שהצעקה בעצמה הוא בחינת אמונה והבן זה וגם על-ידי הצעקה זוכין לאמונה הינו שהצעקה בעצמה הוא בחינת אמונה כנזכר לעיל רק שהאמונה הוא בקטנות גדול ועל-ידי הצעקה בעצמה יכול לזכות לאמונה הינו להעלות ולגדל את האמונה עד שיסתלקו הקשיות ממנו ואפלו אם אינו זוכה לזה עדין אף-על-פי-כן הצעקה בעצמה טוב מאד וכנזכר לעיל:

סדר שליחו ערוף הימני:

סימן רנג (א) כירה שהיא עשויה כקדירה ושופתין על פיה קדירה למעלה ויש בה מקום שפיתת שתי קדירות אם הוסקה בגפת שהוא פסולת של זיתים או בעצים אסור ליתן עליה תבשיל מבעוד יום להשהותו עליה אא"כ נתבשל כל צרכו והוא מצטמק (פי' הולך וחסר) ורע לו דליכא למיחש שמא יחתה או שהיה חי שלא נתבשל כלל דכיון שהוא חי מסיח דעתו ממנה עד למחר ובכל הלילה יכול להתבשל בלא חיתוי אבל אם נתבשל קצת ולא נתבשל כל צרכו ואפילו נתבשל כל צרכו והוא מצטמק ויפה לו חיישינן שמא יחתה ואסור להשהותו עליה אא"כ גרף דהיינו שהוציא ממנו כל הגחלים או קטם דהיינו שכסה הגחלים באפר למעט חומם ואם נתן בה חתיכה חיה מותר כאלו היתה כולה חיה דעל ידי כך מסיח דעתו ממנה ואפילו אינה גרופה (פי' שמשך הגחלים מהתנור) וקטומה (פי' שכסה הגחלים באפר) מותר לסמוך לה קדירה בסמוך חוצה לה ואם הוסקה בקש או בגבא מותר לשהות עליה אפילו אינה לא גרופה ולא קטומה. הגה שתי כירות המתאימות זו אצל זו ודופן של חרם ביניהם האחת גרופה וקטומה והשניה אינה גרופה וקטומה מותר לשהות על הגרופה וקטומה אע"פ שמוסיף הבל משאינה גרופה וקטומה (גמ' פרק כירה) ותנור אפילו הוסק בקש וגבא אסור אפילו לסמוך לו אפילו אם הוא גרוף וקטום. הגה כל זמן שהיד סולדת בו: (הגהות מרדכי) וכ"ש שאסור לשהות בתוכו או על גבו. וכופח שהוא מקום שפיתת קדירה אחת אם הוסק בקש או גבא דינו ככירה בגפת או בעצים דינו כתנור (והתנורים שלנו דינם ככירה) (ר"ן ר"פ כירה וכל בו וכן משמע מפירש"י) ואם שכח ושהה אם הוא תבשיל שבישל כל צרכו מותר אפילו הוא מצטמק ויפה לו ואם הוא

ח'תקטז - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" - זק נתן ולא יעבור - רמב"ם זצ"ל

תבשיל שהתחיל להתבשל ולא בישל כל צרכו אסור עד מוצאי שבת ואם עבר ושהה אסור בשניהם: הגה עד בכדי שיעשו: (הגה"א ורמב"ם) ואם החזירה א"י בשבת דינו כשכח ושהה: (הג"א) ואם החזירו ישראל דינו כעבר ושהה: (הגהות מרדכי) ואם מצטמק ורע לו מותר שהרי לא נהנה מן האיסור (ב"י ועיין לעיל ריש סימן רנ"ז) ויש אומרים שכל שנתבשל כמאכל בן דרוסאי (פי' שם אדם שהיה אוכל מאכלו שלא נתבשל כל צרכו) או שנתבשל כל צרכו ומצטמק ויפה לו מותר להשהותו ע"ג כירה: הגה או אפילו ע"ג תנור (המגיד פ"ג והגהות מרדכי ומיימוני פ"ג וריש פ' כירה וב"י): אפילו הוסק בגפת ועצים אפילו אינה גרופה וקטומה ולא הוזכרה גרופה וקטומה והוסק בקש וגבבא אלא כשהתחיל להתבשל ולא הגיע למאכל בן דרוסאי וכן לענין אם נטל הקדרה מעליה ובא להחזירה עליה בשבת. ואם שכח ושהה תבשיל שהתחיל להתבשל ולא הגיע למאכל בן דרוסאי אסור ואצ"ל אם עבר ושהה: הגה ונהגו להקל כסברא האחרונה וכל זה בענין שהיה שהקדרה יושבת על כסא של ברזל או ע"ג אבנים ואינה נוגעת בגחלים אבל הטמנה ע"ג גחלים לדברי הכל אסור: הגה ויש אומרים דאפילו אם הקדרה עומדת ע"ג האש ממש כל זמן שהיא מגולה למעלה לא מקרי הטמנה ושרי וכן המנהג רק שנזהרים לנתקן קצת קודם השבת מן האש כדי שיוכל ישראל להסירו משם ואם לא נתקן מן האש ונמצאו ע"ג האש בשבת יש להסירו משם ע"י א"י ואם ליכא א"י מותר לישראל להסירו משם ויזהר שיקחנו משם בנחת ולא ינענע הגחלים ואז אף אם ינענעו קצת דבר שאין מתכוין הוא ושרי (מרדכי ר"פ כירה והגמי"י פ"ז):

סדר לקוטי תפלות הימני:

תרמד: ותצילני מכל מיני התנגדות שלא ימצא בי שום צד התנגדות חם ושלוש לשום דבר שבקדשה, ולא לשום אדם כשר

שְׁבַע עוֹלָם רַק אֶהְיֶה נִכְלָל בְּאַמֶּת, בְּכֹל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים וְהַקְּדוּשִׁים
 וְיִהְיֶה לִי אֶהְבָּה אֲמִתִּיּוֹת וְאַחֲדוֹת פְּשׁוּט עִם כָּל הַכְּשָׁרִים אֲמִתִּיִּים
 שְׁבַדוֹר, וְעִם כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים וְעִם כָּל הַטּוֹב שֵׁישׁ בְּכָל לַיּוֹת
 עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, עַד שְׁבַכְלָלְךָ אֶהְיֶה נִכְלָל בְּךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵךְ
 אֲבוֹתֵינוּ וְאֶזְכָּה לְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת וְלִהְיוֹתִי בְּאַחֲדוּתְךָ תָּמִיד
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַת נְצָחִים:

תְּרַמֶּה: וְתִצְיֵלְנִי מִפְּנֵי הָרְאוֹת, וְתִקְדֵּשׁ אֶת עֵינַי תָּמִיד וְלֹא
 אֶסְתַּכַּל עוֹד בְּשׁוֹם דְּבַר הַפּוֹגֵם אֶת הָרְאוֹת, רַק אֶזְכָּה לְהִסְתַּכַּל
 בְּעֵינַי בְּתוֹרָתְךָ, וְלִהְיוֹתִי כֵּל צְדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים וְעַל כָּל הַדְּבָרִים
 הַמְּקַדְּשִׁין אֶת הָעֵינַיִם, עַד שִׁיְהִיוּ עֵינַי קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים תָּמִיד
 בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ וְאֶזְכָּה לְתַקֵּן מִהֲרָה אֶת כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּעֵינַי
 וְתַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי מִקְּלוֹל חוֹשׁ הָרְאוֹת חַם וְשָׁלוֹם, וְלֹא
 יִכְהוּ מְאוֹר עֵינַי לְעוֹלָם "וְגַם עַד זְקֵנָה וְשִׁיבָה אֵל תַּעֲזֹבְנִי" וְתִשְׁמֹר
 אֶת אֹר עֵינַי תָּמִיד, לְמַעַן אֶזְכָּה לְהַגִּית בְּתוֹרָתְךָ יוֹמָם וְלַיְלָה,
 וְלִגְדֹד שָׁנָה מֵעֵינַי וְלֹא יִגִּיעַ לִי עַל יְדֵי זֶה שׁוֹם הַזֶּקֶן וּמַחֹשׁ לְעֵינַי
 וְיִהְיוּ עֵינַי מְאִירוֹת כִּשְׁמֶשׁ וְכִיָּרַח:

תְּרַמֶּה: יָחִיד וּמִיָּחָד קָרַבְנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְתִדְחָה וְתַעֲבִיר וְתִבְטֵל
 הַשָּׁקֶר וְהַרְעָה וְהַטְּמָאָה מִן הָעוֹלָם וְתִקְיִם מִהֲרָה מִקְּרָא שְׁכָתוֹב:
 "וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעַבִּיר מִן הָאָרֶץ", וְתִטְהַרְנוּ וְתִקְדְּשֵׁנוּ בְּכֹל
 מִינֵי טְהוֹרוֹת וְקְדוּשׁוֹת וְתִקְיִם בָּנוּ מִקְּרָא שְׁכָתוֹב: "וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם
 מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם, מִכֹּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכֹּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר
 אֶתְכֶם" וְתִגְלֶה הָאַמֶּת בְּעוֹלָם חֵישׁ קַל מִהֲרָה וְתִקְיִם בְּיָמֵינוּ: "שִׁפְתֵי
 אֲמֶת תִּכּוֹן לְעַד וְעַד אֲרִגִּיעָה לְשׁוֹן שָׁקֶר אֲמֶת מֵאָרֶץ תִּצְמַח וְצִדֵּק
 מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף חֶסֶד וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ צִדֵּק וְשָׁלוֹם נִשְׁקוּ הַדְּרִיכֵנִי
 בְּאַמֶּתְךָ וְלִמְדֵנִי כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם הוֹרִינִי

חוק נתן ולא יעבור

ח'תתק"ח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

ה' דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך שלח אורך ואמתך
המה ינחוני וביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך מי אל כמוך
נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו, לא החזיק לעד אפו כי
חפץ חסד הוא, ישוב ירחמנו יכבש עוונותינו ותשליך במצלות ים
כל חטאתם תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבותינו מימי קדם השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו בקדם"
אמן ואמן:

תפלה נב תרמו: "נפשי איתך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך
זכרתי בלילה שמך ה' ואשמרה תורתך על משכבי
בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו אזכרה
נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי" רבנו של עולם,
מריה דעלמא פלא, אדון הכל, אחד יחיד ומיוחד, הנה הנה ויהיה,
אתה בראת עולמך ברצונך הטוב בשביל ישראל עמך הקדוש
אשר בשבילם בראת כל העולמות כלם, כדי להמשיך נשמות
ישראל בעולם, כדי שיעשו רצונך באמת וימשלו בעולם למען
יוכלו על ידי פעלתם הטובה להעלות ולנשא כל העולמות כלם מן
תכלית העשייה עד תחלת האצילות להעלות ולהגביה כלם
לשרשם העליון שיכללו כל העולמות כלם באחדותך הפשוט
יתברך ויתעלה לעד ולנצח נצחים כי אתה הוא קדם שבראת
העולם ואתה הוא לאחר שבראת העולם:

תרמח: ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתרחם
עלי ותהיה בעזרי ותזכני להרבות בהתבודדות תמיד עד שאזכה
על ידי ההתבודדות לביטל עצמי לגמרי, עד שיתביטל ישותי
לגמרי ואהיה נכלל באחדותך באמת ותזכני ברחמיך הרבים
ותזמין לי מקום מיחד וזמן מיחד להתבודדות, ואזכה לבחור לי

הַמָּקוֹם הַמְּבַחֵר וְהַזְמַן הַמְּבַחֵר לְהַתְּבוֹדְדוֹת שֶׁהוּא בְּלִילָה בְּעֵת
שֶׁבְנֵי אָדָם יִשְׁנִים וּבְדַרְךְ יַחֲדֵי, שְׁאֲזֻכָּה בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה לְהַתְּבוֹדְד
בְּמָקוֹם מְיֻחָד, לַיְלָךְ בְּדַרְךְ יַחֲדֵי בְּמָקוֹם שֶׁאֵין בְּנֵי אָדָם הוֹלְכִים שָׁם
אֲפֹלוּ בַּיּוֹם וְשָׁם אֵלֶיךָ וְאֶתְבוֹדְד בְּלִילָה, וְאַפְרָשׁ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ
וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי אֲזַכָּה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ לְפָנֶיךָ בְּפֶה מָלֵא
בְּפִרוּשׁ עַד שִׁיתְעוֹרֵר לְבָבִי בְּאַמֶּת אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּקָה גְדוֹלָה, וּבְבִכְיָה
רַבָּה וְעֲצוּמָה, בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ לְבָבוֹת וּלְהַתְּוֹדוֹת עַל עֲוֹנוֹתַי
וּפְשָׁעֵי הַמְּרָבִים וּלְהַתְּחַרֵּט עֲלֵיהֶם בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם וּלְקַבֵּל עָלַי
קַבְּלָה גְּמוּלָה בְּלֵב שָׁלֵם בְּאַמֶּת שְׁלֵא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה וְלֹא יִהְיֶה
בְּרוּחֵי רְמִיָּה כָּלֵל, אִם אֶזְנֶן פְּעֵלְתִי לֹא אוֹסִיף וְאֲזַכָּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים עָלַי, שֶׁתְּחַנְּנֵנִי מֵאַתָּה בְּמִתְנַת חֲנָם, וְתִהְיֶה בְּעֲזָרִי מֵעַתָּה
תָּמִיד וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִלְנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִחַטָּאִים וְעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמְכַל
הַתְּאַוּוֹת רָעוֹת וּבְפָרֵט מִפְּגַם הַכְּרִית שֶׁהוּא כָּלֵל כָּל הַתְּוֹרָה כְּלָה,
תִּצְלִלְנִי וְתִשְׁמְרֵנִי תָּמִיד בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים
בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים עַד שְׁאֲזַכָּה עַל יְדֵי הַתְּבוֹדְדוֹת בְּלִילָה לְבַטֵּל
עֲצָמִי לְגַמְרִי, לְבַטֵּל כָּל מִדָּה וּמִדָּה רָעָה וְכָל תְּאַוּוֹה וְתִשְׁוֹה רָעָה,
עַד שֶׁאֲהִיָּה נָקִי לְגַמְרִי מְכַל הַתְּאַוּוֹת וּמְכַל הַמִּדּוֹת רָעוֹת וְאֲזַכָּה
לְבַטֵּל כָּל מִינֵי גֵאוּת וְגִבְהוּת וְגִסּוּת הָרוּחַ מִמֶּנִּי עַד שְׁאֲזַכָּה לְבוֹא
לְתַכְלִית הַבְּטוּל בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁאֲזַכָּה לְהַכְּלִל
בְּאַחַדוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִכְלָל כָּל הָעוֹלָם עִם נַפְשֵׁי
בְּאַחַדוֹתֶיךָ הַפְּשוּט וְיִתְאַחַד וְיִכְלֵל אַחַר הַכְּרִיָּאָה בְּקֶדֶם הַכְּרִיָּאָה,
אֲפִשְׂרֵי הַמְּצִיאוֹת בְּחִיּוֹב הַמְּצִיאוֹת וְנִהְיֶה דְבוּקִים וְאַחוּדִים
וְכִלּוּלִים בְּךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת, וְלֹא נִפְרָד מִמְּךָ אֲפֹלוּ כִּרְגַע קְלָה וְיִתְגַּלֶּה
אַחַדוֹתֶיךָ הַפְּשוּט בְּעוֹלָם וַיֵּדַע כָּל פְּעוּל כִּי אֲתָה פְּעַלְתּוֹ וַיִּבִּין כָּל
יְצוּר כִּי אֲתָה יְצַרְתּוֹ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפּוֹ ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תתקכ"ג מנהג רבני ד'ת"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מלפני רבנו יהיה תיקון רב"ל
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מַשְׁלָה עֲזַרְנִי עֲזַרְנִי חֲנֻנִי חֲנֻנִי לְהַרְבוֹת
בְּהַתְּבוּדוֹת וּבְשִׂיחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי בְּלִילָה בְּדַרְךְ יְחִידִי, עַד
שְׂאֵזְכָּה לְתַכְלִית הַבְּטוּל בְּאַמֶּת, עַד שְׂאֶהְיֶה נְכֹלָל בְּךָ בְּאַמֶּת עִם
כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם וְנָשׁוּב כְּלָנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, "וְנִדְעָה
נְרִדְפָה לְדַעַת אֶת ה'" יוֹמָם לֹא נָנוּחַ, לִילָה לֹא נִשְׁקַט, עַד אֲשֶׁר
נִזְכָּה לְמִצְאָה אוֹתְךָ בְּכָל עֵת: